

Røde Garde

Nr. 6/74 • 2kr

**AVISA TIL
RØD UNGDOM**

**mer om Kina-
besøket s.2-3
og 7-9**

*Rød Ungdom
i Kina*

Unge Høyre s.10-11

om olja s.20

Helge Øgrim etter Kinabesøket: «Kina står i spissen for den 3. verdens kamp mot supermaktene»

Rød Ungdoms Kinadelegasjon kom tilbake til Norge 16. juni etter å ha vært i Kina i 4 uker. Vertskap under besøket var Kinas Kommunistiske Partis kontor for kontakt med utlandet. Kontoret er direkte underlagt Sentralkomiteen, og er ansvarlig for kontakten med kommunistene i andre land. Det var 7 deltakere på turen, som ble leda av Helge Øgrim, formann i Rød Ungdom.

Vi har bedt Helg Øgrim fortelle litt om reisen i Kina.

Hvorfor ble Rød Ungdom invitert til Kina?

●Kineserne legger stor vekt på kontakt med kommunistene i andre land. Vi reiste til Kina for å studere den revolusjonære utviklinga i landet, diskutere internasjonal politikk og styrke forbindelsene med de kinesiske kameratene, først og fremst Kinas Kommunistiske Ungdomsforbund.

●Vi reiste mye rundt i landet, og var blant annet i byene Peking, Yenan, Sian, Hangchow, Shanghai og Kanton. Under besøket var vi på fabrikker, i skoler, folkekommuner og vi besøkte også en divisjon av folkets frigjøringshær. Overalt hadde vi diskusjoner med arbeidere, elever og bønder, og med representanter for ulike organisasjoner.

●Alle våre forslag når det gjaldt hva vi skulle se ble gjennomført og vi arrangerte samtaler med kinesiske ungdommer helt fritt og på egen hånd. Vi hadde også direkte samtaler uten tolk med engelskstuderenter. Vi gikk rundt i storbyene aleine, var i butikker på egen hånd og rusla ofte rundt i gatene om kvelden. I Shanghai, som er

ca. 400 medlemmer, og har i 10 år vært utpekt som forbilde for jordbruket i hele Kina. For 10 år siden ble bygda rasert av en stor flom, jordene ble ødelagt og de aller fleste boligene raste sammen. Men folket i Tachai nektet å ta imot økonomisk hjelp fra staten, og gjenreiste lands-

revisjonester av Liu Shao Shis og Lin Piaos type. Kina er et utviklingsland og følger politikken med at »jordbruket er grunnlaget» i det økonomiske livet. Det er ikke tvil om at Tachai-brigaden er en stor inspirasjonskilde for å utvikle landsbygda i Kina.

●I forbindelse med den norske utenrikskomiteens besøk i Kina har det vært en del spekulasjoner i pressa om at Kina er for NATO, ikke støtter frigjøringsbevegelsene osv. Hva er din kommentar?

●Den slags spekulasjoner er ikke noe nytt. Vi har hørt dem i årevis, og de vil sikkert fortsette. Kina har de siste åra gjennomført en diplomatisk offensiv. Siktemålet er å mobilisere flest mulig land til å delta i fronten mot de to supermaktene, USA og Sovjet. USA og Sovjet driver en voldsom opprustningspolitikk, og gjør alt for å undertrykke folket i sitt eget land og legge andre land under seg. USA har nylig gjennomført kuppet i Chile, og har i det minste lagt grunnlaget for Hellas-juntaens kupp på Kypros. Sovjet støtter Indias intervensjon i Pakistan holder Øst-Europa i en jernklo og prøver gjennom spionasje, kupp og økonomisk infiltrasjon å skaffe seg fotfeste i nye land. Angrepene på Kinas utenrikspolitikk kommer først og fremst fra de som vil hindre at verdens folk forener seg mot supermaktene, enten de nå støtter USA eller Sovjet. De kinesiske kommunistene

Fra Tachai. Ungdomsforbundets (KKU) fane i forgrunnen.

en av verdens største byer med ca. 10 millioner innbyggere, var vi ute aleine til ca. ett om natta, gikk i smågater og stakk innom kafeer og spiste eller tok et glass øl. Sjøl om vi ikke kunne språket, fikk vi likevel en slags kontakt med folk vi traff. Kineserne var sjølsagt interessert i å vise oss landet fra dets aller beste side, men vi synes sjøl at vi fikk et variert og riktig bilde av Kina.

●Noe av det som gjorde størst inntrykk på meg personlig, var besøket i produksjonsbrigaden Tachai. Den har

bygda helt på egen hånd. Området var en gang tørt, fattig og tilbakeliggende. Nå er jorda fruktbar, kanaler gir vann til overrisling av åkrene hele året, og jordbruksproduksjonen er blant de største i landet. Bøndene har vedtatt å gi fra seg all privat jord til kollektivet, de har bygd moderne boliger i en slags rekkehus, og alle barn fullfører middelskolen. Bøndene i Tachai understreket gang på gang at grunnen til deres framgang er at de har latt politikken lede økonomien og bekjempet

Moderne bolighus i Kina

er sjølsagt motstandere av all imperialisme og undertrykkelse. De sier klart ifra at det eneste som virkelig kan hindre krig er revolusjon, og at de setter sin lit til at folkene i verden skal gjøre revolusjon og gripe makta i samfunnet. Det gjelder også i land som Kina utvider sitt diplomatiske samarbeid med, f.eks. Etiopia, Burma eller Japan. I de samtalene vi hadde med ledende kinesiske kommunister understreket de dette, og la samtidig til at kommunistene i de enkelte land på egen hånd måtte analysere klassekampens oppgaver i sitt land, og ikke prøve blindt å etterligne Kinas diplomatiske arbeid. Det er klart at da Makarios besøkte Kina en måned før kuppet på Kypros, brukte ikke kineserne tida til å skjelle han ut for at han var en borgerlig politiker som ikke representerer folket. De tok sjølsagt utgangspunkt i de positive trekkene i hans politikk, og oppfordret ham til å utvikle dem. Likedan var det sjølsagt med den norske utenriksdelegasjonen. Ikke noe av dette endrer Kinas grunnleggende politikk.

● Jeg kan godt forstå at noen folk blir forvirra av å lese Kinas offisielle uttalelser. Men vi må huske på at de ikke er forslag til hvordan folket i de enkelte land skal stille seg, men diplomati og taktikk overfor borgerlige politikere som Kina håper å kunne påvirke til å yte motstand mot supermaktene. Ved å studere kinesernes praksis, ser vi tydelig at de støtter alle virkelige frigjøringsbevegelser. F.eks. var Kina et av de aller første land i verden som anerkjente den nye staten Guinea-Bissau.

● Fra de hardbarka Sovjet-tilhengernes side er angrepene på Kinas utenrikspolitikk ikke noe annet enn et forsøk på å vende oppmerksomheten bort fra deres støtte til Sovjets aggressive imperialisme. Vi må ikke la det forvirre oss.

● — Hvordan så kineserne på truselen fra Sovjet?

● De reknet med muligheten for et sojetisk angrep på Kina, enten med antomvåpen eller med konvensjonelle våpen. Men de fryktet ikke truselen, og sa at om Sovjet invanderte Kina, ville de aldri komme ut igjen. Etter det vi så av kinesisk forsvarstiltak, skjønner vi godt at kineserne ikke er redde. Etter deres mening er Sovjets oppmerksomhet ikke først og fremst retta mot Kina, men mot Europa. Mange av Sovjets provokasjoner ved den kinesiske grensa har til hensikt å lede oppmerksomheten bort fra deres voldsomme militære opprustning i Europa.

— Hva med rapportene om de siste veggavisene i Kina?

● De først rapportene dukket opp rett etter at vi forlot Kina. Vi har derfor ikke sett dem sjøl, og kan verken bekrefte eller avkrefte journal-

istenes referater. Men jeg har følelse av at mange av de siste nyhetsmeldingene fra Kina er preget av ensidighet og overdreven sans for »sensasjoner». Sjøl så kineserne på det som noe helt normalt at det til stadighet kom veggaviser som kritiserte eller angrep folk i ledende stillinger i partiet eller staten. »Det er en av de metodene arbeiderklassen bruker for å hindre at Kina skifter farge», sa de. Jeg tviler på om de siste meldingene betyr at den store kampanjen for massekritikk av Lin Piao og Konfutse har skiftet retning totalt. Kampanja har som viktigste mål og ta et

luft at kampanja er rettet mot og vil avskjedige folk i partiet. Det er bare tull. Har kameratene lest veggaviser? Kanskje står det »ned med» noen — det er også mulig. Fra kulturrevolusjonen er det en demokratisk rettighet å lage veggaviser med kritikk av ledende kamerater og snakke fritt ut om sine meninger. Dette er helt normalt om noen setter opp en veggavis for å kritisere kamerater. Det betyr ikke at kampanja er rettet mot noen personer». (uoffisielt sitat, delegasjonens eget referat).

Til slutt, hva er det viktigste utbyttet av turen?

● — Vi har lært mye om Kina, og blitt veldig inspirert. Både gjennom samtaler og egne studier skjønte vi bedre at forskjellen på Sovjet og Kina er forskjellen mellom sosialisme og kapitalisme, mellom demokrati for folket og fascistisk undertrykkelse av folket. Vi har styrket forbindelsene med Kina betraktelig, og også gitt dem alle våre synspunkter på den politiske

Rød Ungdom i Kina

Skoleelever og studenter driver med praktisk arbeid ved siden av den vanlige skolegangen.

politisk og ideologisk oppgjør med revisjonistisk og reaksjonær tenkning, gjennom massediskusjoner og studier. Som nestformannen i det internasjonale kontoret uttrykte det: »Kampanja pågår i dag i landsmålestokk. Det er en del borgerlige og revisjonistiske korrespondenter som

situasjonen i verden og kommunistenes linje i Norge.

Vi planlegger å spre kunnskap om Kina gjennom en del åpne møter i høst, der vi blant annet skal vise en film vi tok opp. Interesserte kan henvende seg til Rød Ungdoms kontor.

●●●

RØDE GARDE

Avisa til RØD UNGDOM
Boks 2046
Grunerløkka, Oslo 5.

Postgiro 20 60 68.
Abonnementspris kr.20,- pr.år.
RØDE GARDE kommer ut
med 9-10 nr. pr. år.
Redaktør og ansvarlig utgiver:
Erling Maartmann-Moe.

Øk salget av Røde Garde!

Kampanja for å styrke Røde Garde har bare såvidt begynt, men vi begynner allerede å se resultater i form av at det kommer inn abonnenter, det har meldt seg nye kommisjonærer, og en del kommisjonærer har økt bestillingene. Rød Ungdoms sommerleir for unge arbeidere starta bra med å verve nesten 100 nye abonnenter og å samle inn over 700 kroner til bladet.

Hvorfor er det så viktig å øke spredninga av Røde Garde?

– Røde Garde er den eneste ungdomsavisa som kommer ut med kommunistenes syn på ungdommens kamp, bringer erfaringer som er gjort andre steder og framfor alt står for en konsekvent kamp-linje både når det gjelder kampen på skolene, arbeidsplassene og i fritidsmiljøene

– Røde Garde er den eneste ungdomsavisa som propaganderer for kommunismen og revolusjonen blant ungdommen, og sprer kjennskap til de sosialistiske landa og ungdommen der.

– Røde Garde er den eneste ungdomsavisa som tar opp Sovjets nye rolle i verden og sprer kjennskap sosialimperialismen blant ungdommen.

Mot vår politiske linje står en strøm av borgerlig propaganda som oses ut over ungdommen hver dag. Skal vi styrke kommunistenes politiske innflytelse blant ungdommen, må vi ta opp

kampen med borgerskapet også på propagandafronten.

Kampanja som er i gang nå, har stilt to viktige oppgaver:

For det første å øke salget. Dette er viktig også av økonomiske grunner. Jo større opplag ei avis har, jo billigere kan den selges. Papirindustrien gasser seg i høykonjunktur for tida, prisene har gått opp 100 % den siste tida, og kommer snart til å gå opp igjen. Arbeiderpartiet har bevilga penger i Stortinget (med SVs støtte) til en papirstøtteordning som utelukkende kommer Arbeiderpartipressa tilgode. Vi som ikke har denne støtte og heller aldri kommer til å få den, må stole på egne krefter. En økning av opplaget er det eneste som på sikt kan sikre den kommunistiske ungdomspressas økonomi.

For det andre: Å gjøre Røde Garde til ei bedre avis. Det er et stykke igjen til vi kan kalle Røde Garde ei virkelig levende og aktuell ungdomsavis. Men redaksjonen i Oslo kan ikke klare denne jobben aleine. For det første er vi avhengige av kritikk, kommentarer og forslag til artikler.

Men det viktigste er at folk sender inn stoff og artikler sjøl. Betingelsen for å lage ei levende og aktuell avis, er at folk sender inn artikler og bilder om smått og stort fra klassekampen og ungdomskampen på hjemstedet.

FORSIDEBILDET

viser Helge Øgrim sammen med den kvinnelige partiformannen i Tachai-brigaden

Om gamle menn og forskrudde psykologer...

» Det er bare gamle menn som sitter i maktposisjoner i dagens Kina, og de har ingen arvtakere. Jeg har lurt veldig på hva som ligger bak den kinesiske forsvarsoppbyggingen som til visse tider kan virke nesten tvangsnevrotisk. Jeg begynner å lure på om de gamle er redd for sin egen død og at de derfor fantaserer om at noen ønsker å ta fra dem makten.

De gamle mennene har hele livet hatt sin oppmerksomhet om makten, å erobre den og holde på den. Jeg opplevde også at samfunnet manglet tegn på sensualitet og intimitet mellom menneskene. Som psykolog finner jeg dette betenkelig. De seksuelle følelsene undertrykkes, og da er det lett å komme i en tilstand av frustrasjon og aggresjon. Jeg lurer på om det er slike ting som har

gjort at det har vært nødvendig for de gamle menn å gi sitt folk en ytre fiende.

Folk vil kanskje si at dette er en tvilsom teori, men jeg synes forsvarsviljen har en overtone av tvang som må bunne i en form for undertrykkelse, og da er den seksuelle nærmest å gjette på.»

Hvem som har sagt dette? Jo, Berit Ås, medlem av SVs stortingsgruppe og med på utenrikskomiteens besøk i Kina i sommer. Sitatet er henta fra Asker og Bærum's budstikke 30/7 i år. Finnes det ingen grenser for hvor idiotisk grunnlag det går an å lage hets mot Kina på?

red.

sovjet idag dette er kapita- lisme!

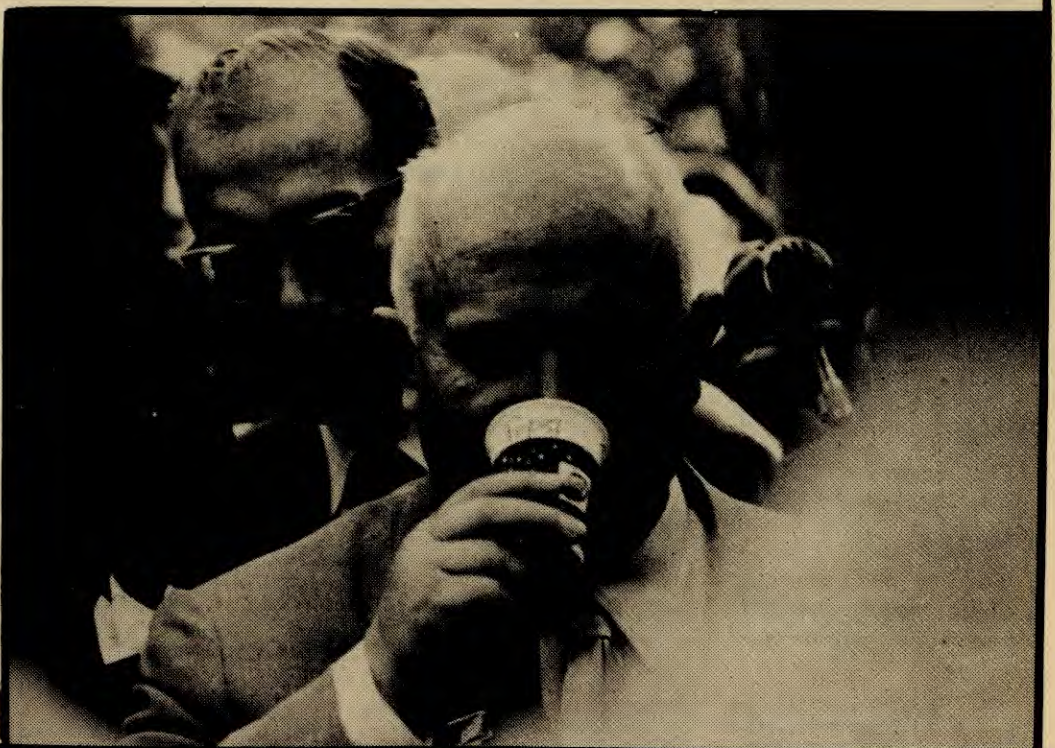
At Sovjet er blitt en kapitalistisk stat, vises ikke minst på det kulturelle området.

Øverst til venstre ser vi et bilde av » miss USSR » som reklamerer for en motorsykkel med hammer og sigd i bakgrunnen !

Øverst til høyre: Gatefylla øker stadig i de Øst- Europeiske landene.

I midten : Jo, du ser rett, det er et bilde av vintermoten 1972. Hvem andre enn de nye kapitalistene har interesse av og mulighet til å følge disse motene ?

Nederst : Khrustsjov fikk tidlig smaken på Pepsi-Cola. Nå har Pepsi egen fabrikk i Sovjet, det samme gjelder selskaper som El Paso, Westinghouse, Hewlett-Packard, Union Carbide, Chase Manhattan Bank, Bank of America osv. osv.

SVU med kjempes hopp til høyre – omfavner AUF

Landsstyret i SVU har hatt møte. At moderpartiet SV det siste halvåret har gått med stormskritt mot høyre har vi sett både på tinget og gjennom 1. mai. Nå følger SVU sterkt opp. La oss ta en kikk på en del sitater fra uttalelsen Landsstyremøtet deres kom med.

»Ungdomsorganisasjonane i arbeidarrørsla» (AUF og SVU)

(De som ikke tror dette kan lese Orientering nr. 25.)

For det første, eksisterer AUF i det hele tatt? AUF fikk seg en alvorlig knekk under EEC-kampen. AUFs holdning i

vi spørre: Hvilke saker »spesielt angående ungdommens interesser» er det AUF og SVU er så enige om? Er det APs skolepolitikk og den nye gymnaslova som AUF kjemper så hardt for? Eller er det EEC-saken, kanskje Palestina-spørsmålet? Eller er det AUFs »kampholdning» i

hvert lønnsoppgjør, i tusen andre saker, og det kommer til å bli tilfellet når folket reiser seg for å gripe makta. På tross av dette fantes det bl.a. i AUF en del progressive krefter. I løpet av EEC-kampen gikk disse ut, og en del gikk til SVU gjennom AIKU.

Og nå vil altså SVU samarbeide med AUF. En ynkelig papirorganisasjon med en ledelse som går sine fedre i AP-toppen i hæla. Det er bare to muligheter. Enten har SVU-ledelsen glemt all historie, eller så er det en åpen og bevisst overgang til sosialdemokratiets hengemyr som nå er satt i verk. I begge tilfeller er de dårlige ledere for ungdommen og kampen for sosialismen.

Bildet viser Rune Gerhardsen i valgkampen. AUFs bidrag innskrenka seg til et vagt »Ungdomstem DNA»

Vi har ennå til gode å se hva SVU mener med »enhet på konkrete saker» når det gjelder samarbeid med AUF.

SVU slår fast:

– De to hovedstrømmingene i arbeiderbevegelsen er DNA og SV.

– DNA har i lengre tid stått for ein politikk som hovudsakleg har støtta opp om dei rådande makttilhøva.

– Denne politikken (DNAs) har stort sett vore i strid med arbeidsfolks interesser.

– SVU mener det er viktig å utvikle einskap på konkrete kampsaker.

– AUF og SVU er i dag samde i ei rad saker, særskilt i kampen for ungdommens interesser.

– SVU vil gå inn for eit konkret samarbeid mellom

spørsmålet om »Enhetsskolen» har ikke gjort det lettere for dem. Etter at AUFs diskotek »Aurora» i Oslo gikk konkurs, har de omtrent ikke vært å se.

Til å redde AUF nå fra en sikker drukningsdød tror vi ikke at engang munn-til-munn-metoden holder.

Uttalelsen fra SVUs Landsstyremøte innvarsler ei ny linje, ei åpen høyrelinje. SVU har prøvd å framstille seg som »revolusjonære» og »marxister», muligens vil de prøve det ennå en stund, men virkeligheten skal bli vanskelig å skjule om SVU fortsetter på denne veien, den sosialdemokratiske veien. Tør

saker som faglig kamp og lønninger for unge arbeidere og læringer SVU har blitt så overbevist av?

Det er lett å slå fast, at om AUF i det hele tatt har gjort noe den siste tida, så er det i alle fall ikke noe bra, og det betyr at AUF og SVU nå er enige om mange saker, så er det SVU som har gått med stormskritt mot høyre.

La oss gjenta litt historie. Som uttalelsen så snilt slår fast: »DNA har stort sett ført en politikk som har stått mot arbeidsfolks interesser», ja ikke bare det, i de fleste større saker har AP-ledelsen vist seg som arbeiderklassens Fiender. Det var tilfelle i EEC-saka, det er tilfellet ved

Og en ting til: I hvilken grad er denne drastisk nye linja et uttrykk for hva SVUs egne medlemmer mener? Har dette vært diskutert i SVUs grunnorganisasjoner, eller er det noe som landsstyret sjøl har klekka ut?

Det er opp til SVUs medlemmer å gi svaret og ta konsekvensene.

Lin Piao -

Rød Ungdom i Kina

historia om en forræder

I statuttene fra KKP's 9. kongress het det: »Kamerat Lin Piao er kamerat Mao Tsetungs nære våpenfelle og etterfølger». Men i Chou En-lais beretning til KKP's 10. kongress blir Lin Piao omtalt som en »kontrarevolusjonær», »borgerlig karrierejeger, falskspiller og konspirator». Mange progressive og revolusjonære over hele verden har hatt vanskelig for å forstå denne forandringa, bl. a. fordi det har vært lite tilgjengelig stoff om Lin Piao i vesten. Denne artikkelen vil prøve å rette opp noen av disse manglene.

Lin Piao var ikke »født rød»

Lin Piao ble medlem av KKP i 20-åra, etter at han i ung alder hadde hatt en høy stilling i Kuomintang's hær. Mange progressive i vesten har kanskje et inntrykk av at Lin Piao tilhørte den gruppa som aldri hadde gjort noen feil. Dette er ikke sant.

Et eksempel på Lin Piaos feil under borgerkrigen skal gis her. I 1930 skrev Mao en berømt artikkel som er kjent under navnet »En liten gnist kan tenne en stor prairiebrann». Denne artikkelen kritiserer spesielt pessimistiske synspunkter innafor KKP som mente det var umulig å opprettholde de røde basene i lengre tid. Dette var et feilaktig synspunkt som bl.a. sto i motsetning til prinsippet om å stole på egne krefter og som ville ført til oppgivelse av kampen mot Kuomintang (KMT). I spissen for disse pessimistiske synspunktene sto Lin Piao. Artikkelen hadde da også som undertittel »Brev til kamerat Lin Piao».

Et annet eksempel på Lin Piaos feilaktige holdning er at han i 1949 skrev et brev til Sentralkomiteen i KKP hvor han ba om at denne artikkelen skulle tas ut av Maos verker i utvalg. Anmodningen ble avslått.

Lin Piaos Feil i seinere tid

Som mange veit var det Lin Piao som leste beretningen til KKP's 9. kongress. Det færre er klar over er at denne rapporten var satt opp under Formann Maos personlige rettleiing, og at forut for den-

logisk bevegelse i massene, å kritisere og bekjempe revisjonismen og avsette den håndfull personer i partiets ledelse som med Liu Shao-chi i spissen gikk den kapitalistiske veien.

Under Kulturrevolusjonen forekom det splittelse blant massene. Dette var både

hetene sendte Mao under Kulturrevolusjonen ut parolen om å danne store allianser for å overvinne splittelsene i massene. Denne linja ble videreført på den 9. kongressen som slo fast sin linje: »foren dere for å vinne enda større seire!» Og Mao slo fast på den 9. SK's plenums møte: »foren dere for ett formål, og det er å konsolidere proletariats diktatur».

Lin Piao var motstander av denne linja. Hvorfor veit ikke vi i Vesten helt sikkert. Men vi kan tenke oss om. Når vi ser på Lin Piaos seinere forsøk på å gjøre statskupp vil vi innse at dette forsøket i første omgang ville hatt mye større muligheter for å lykkes dersom det kinesiske folket var splittet i motstridende fraksjoner. Det er sannsynlig at Lin Piaos standpunkter var bevisste og bare representerte en ny utgave av linjen med å »angripe de mange for å beskytte de få».

Motstander av Kulturrevolusjonen

For mange høres dette kanskje utrolig ut, fordi det nettopp ble kjent med navnet Lin Piao under og etter Kulturrevolusjonen. Tilsynelatende står dette også i motsetning til at Lin Piao var motstander av linja fra 9. kongressen som gikk ut på at massene skulle forene seg. Men i virkeligheten viser det bare revisjonistenes og opportunistenes evne til å skifte frakk etter som vinden blåser. Lin Piao mente nemlig at Kulturrevolusjonen var et »virvar» og »kaos». Han mente også at Kinas økonomi hadde stagnert og gått tilbake p.g.a. Kulturrevolusjonen.

Hva så med disse påstandene? Var Kulturrevolusjonen et »virvar» og

forts på neste side.

ne rapporten hadde Lin Piao og Chen Po-ta (tidligere medl. av sentralkomiteens politiske byrå) produsert et utkast til beretning hvor de sa at hovedmotsigelsen i Kina gikk mellom produktivkrefter og produksjonsforhold, ikke mellom borgerskapet og proletariatet. M.a.o. mente de at hovedmotsigelsen ikke gikk på spørsmålet om hva slags politikk som hadde ledelsen, men hvordan man hurtigst mulig skulle utvikle økonomien. Dette var den samme linja som Liu Shao-chi sto på tidligere. Deres forslag til rapport representerte ei revisjonistisk linje, og den ble sjølsagt forkasta av SK i KKP.

Motstander av linja fra 9. kongressen

Kulturrevolusjonen hadde som formål, gjennom en omfattende politisk og ideo-

gunstig og ugunstig. Gunstig fordi massene på denne måten sjøl lærte å skjelne mellom riktige og feilaktige synspunkter, og det herdet proletariatet og særlig ungdommen og viste dem at den revolusjonære kampen er komplisert.

På den annen side er det klart at dersom denne splittelsen ble virkelig langvarig ville det gjøre det vanskelig å virkelig avsløre og bekjempe den lille håndfull personer i ledende stillinger som gikk den kapitalistiske veien. Derfor var det nødvendig at splittelsen blant massene ble overvunnet og erstattet av enhet. Dette er også nødvendig fordi det ikke finns objektivt uforenlige motsigelser blant massene. P.g.a. disse omstendig-

Rød Ungdom i Kina

«nå er det vi som er herrer

Shanghai var ett av de siste stoppestedene på Rød Ungdom delegasjonens rundreise i Kina. Vi har hørt mye om «Verdens største by», og visste at det var en stor industri- og havneby. Overalt i Kina merket vi Shanghais betydning som industri-senter. Biler het Shanghai, maskiner, vifter, klær, ja nær sagt alt mulig ble produsert i denne gigantiske byen.

Havna i Shanghai er delt opp i 10 distrikter, og vi får besøke 5. distrikt. 5. distrikt har plass til 10 - 12 båter om gangen og har 3200 ansatte. Av de 3200 er det 400 kvinner. Kvinnene deltar ikke i direkte sjøarbeid, de kjører lastebiler og kraner, og noen arbeider på kantinene.

Eid av imperialister

Havna er over 100 år gammel. Før frigjøringa i 1949

var den eid av imperialister. Da var havnearbeidet det lavest ansette, arbeiderne ble kalt »kulien».

Veteranen Sung Ji Qian forteller at han har arbeidet her siden 1936. »Før 1949 var det ikke faste jobber her på havna. Denne delen av kaia var delt mellom en engelsk bank, en japansk kapitalist og en kinesisk byråkratkapitalist. På den tiden var det ikke så mange båter som i dag, så

kapitalistene hadde få faste arbeidere og tok inn løsløse arbeidere etter som det var bruk for det.

Arbeidet var tungt, før frigjøringa var det bare 3 maskiner her, 2 kraner og en lastebil. Men arbeidskraften var så billig at det lønte seg ikke å bruke maskinene. Ofte var det tunge sekker, som f.eks. risen fra Vietnam. Den kom i 100 kg-sekker, og sukkeret fra Taiwan kom i 150-180 kg-sekker. Dette måtte vi bære på skuldrene ofte opp i 6. etg. på lagret.

Orket ikke gifte meg

Lønna var bare nok til mat til arbeideren selv. Vi hadde ikke skikkelige klær og sko. Da jeg var blitt 20 år var jeg

veldig sterk, klarte å bære 240 kg-sekker. Men jeg var ungkar, jeg orket ikke å gifte meg. Likevel ble det ikke nok mat av lønna.

Formennene jaget oss som dyr. Kapitalistene ansatte indiske, jødiske, hvit-russiske og noen få kinesiske formenn. De hadde enten en trestokk eller en pisk i handa. En gang hadde jeg tatt en linsekk og bundet rundt føttene, for vi hadde aldri sko. En lakei (formann) oppdaget det. Han slo meg i ansiktet til jeg blødde, og så tok de meg bort til gjerdet og låste meg fast med håndjern. Der måtte jeg stå til kl. 2 om natta. Vi ble ikke behandlet som mennesker.

forts. fra forrige side

»kaos»? For de revolusjonære massene i Kina var det ikke det som preget Kultur-revolusjonen. For massene betydde Kultur-revolusjonen et kraftig oppgjør med revisjonismen. Men for revisjonismen og revisjonistene betydde sjølsagt Kultur-revolusjonen »virvar» og »kaos». Men det sier litt om Lin Piaos standpunkt.

Det samme kan sies om utviklingen av økonomien. At økonomien ville stagnere og gå tilbake var en av de viktigste løgnene reaksjonære og revisjonister innenfor og utenfor Kina spredde for å motarbeide Kultur-revolusjonen. Men virkeligheten er helt anderledes: Kultur-revolusjonen betydde en mektig inspirasjon for Kinas økonomi, hvor både industri og jordbruk utvikler seg med store sprang framover og hvor folkets levestandard stiger jevnt og sikkert. Også her inntok Lin Piao et feilaktig og reaksjonært standpunkt.

Et viktig resultat av Kultur-revolusjonen var bevegelsen for at ungdom med utdanning skulle dra ut på landsbygda

Lin Piao blir kritisert på veggviser i hele Kina.

for å lære av bøndene, leve sammen med dem, lære av deres livssituasjon og lære jordbruk. Dette er en viktig bevegelse for å sikre at de intellektuelle i framtida skal tjene arbeiderklassen og bøndene. Lin Piao angrep denne bevegelsen som en »skjult form for arbeidsløshet» og sa at den representerte »tvangsarbeid». Slik inntok Lin Piao indirekte det reaksjonære standpunktet til Konfutse om å »studere for å bli embedsmann», og gikk åpent til angrep på Kultur-revolusjonens resultater; ved å føre ut ei linje for utdannings-politikken som ville ha fjernet

de intellektuelle fra arbeiderne og bøndene.

Lin Piao ville ta statsmakta

Som disse eksemplene viser sto Lin Piao for en klar revisjonistisk linje. For virkelig å kunne sette denne linja ut i livet prøvde Lin Piao å skaffe seg større makt, og Lin Piaos linje for å skaffe seg denne makta var å prøve å få presidentstillingen i Kina.

Presidentstillingen i Kina har stått ubesatt siden Liu Shao-chi ble avsatt i oktober -68. Mao var sjøl president i Kina fram til 1960, da han gikk av som president for å

konsentrere seg om parti-arbeidet.

Erfaringene med Liu Shao-chi viste at han hadde brukt sin stilling til å øke innflytelsen til revisjonismen og prøvd å skape »2 sentra», dvs. undergrave KKP og Mao Tse-tungs autoritet og ledende stilling og dermed fremme revisjonismen. Ut fra disse erfaringene gikk Mao og SK i KKP inn for at presidentstillingen ikke skulle besettes påny, og at når det gjaldt spørsmålet om formelt stats-overhode så holdt det å ha formann for den nasjonale folkekongressen.

På sentralkomiteemøtet i august -70 fremmet likevel Chen Po-ta forslag om at presidentstillingen skulle besettes. Lin Piao støttet dette forslaget. Formelt gikk forslaget ut på at presidentstillingen skulle besettes enten av Mao eller en annen. Men både Chen Po-ta og Lin Piao var klar over at Mao ikke ville ta stillingen som president, så reelt var det et forslag om at Lin Piao skulle bli president. Mao gikk sterkt imot forslaget og kritiserte Chen Po-ta skarpt, bl.a. ved å sette opp sin egen veggavis. Forslaget fikk ikke støtte i sentralkomiteen.

på havna»

Vi streiket i 1946

Vi hadde ikke så høyt politisk nivå, men som formann Mao sier: »Der det er undertrykking, er det også motstand». Vi streiket flere ganger. F.eks. i 1946, på den militære kaia. Vi streiket i 6-7 timer og hevet lønna vår med 50 %. Og en annen gang det samme året skulle vi laste inn våpen og ammunisjon i landgangsfartøyer. Vi nektet å gjøre dette, og ble slått og pisket av amerikanske og kinesiske politimenn. Men vi satt og nektet å gjøre det.

Lin Piao ville gjenninnføre kapitalismen

Kapitalistene utnyttet konfutsianismen til å forgifte arbeiderne. Vi unge tenkte

ofte over hvorfor det er slik undertrykking. Men de gamle sa at det var bestemt av himmelen. Kapitalistene brukte det de kalte »himmelsk mandat». Lin Piao snakket også om medfødt geni, og det er det samme. Lin Piaos linje ville gjenninnføre kapitalismen i Kina. Hans linje ville ført oss havnearbeidere tilbake til livet slik det var før frigjøringa.

Herrer på havna

Etter 1949 giftet jeg meg, og i dag kan jeg forsørge mor, kona mi og 4 barn på 8 timers dag. Etter frigjøringa fikk vi også fast arbeid. Nå er det vi som er herrer på havna.

Slike hus bodde kinesiske arbeidere i før frigjøringa og den sosialistiske revolusjonen. Sammenlikn dette med bildet øverst på s. 3 !

Da den italienske filmregissøren Antonioni var i Kina filmet han dette huset (som står på et museum) og sa at slik bodde det kinesiske folket i dag ! Antonionis filmserie har også vært vist i norsk TV, og har blitt sterkt kritisert i hele Kina.

Hemmeligholdelsens krigslist

Lin Piao prøvde også å utarbeide en taktikk for å vinne statsmakta, denne taktikken kom bl.a. til uttrykk i noen paroler som Lin Piao hadde stilt opp. Disse ble av Lin

arbeid, at han fullt var klar over dette. Det viser også med all tydelighet at Lin Piao var meget isolert, så isolert at hans »krigslist» var nødt til å være »hemmeligholdelse».

Rød Ungdom i Kina

Piao kalt punkter »til oppmerksomhet». Blant disse var en parole om »resolutt kamp mot høyre-avvik». Hvem sto for disse »høyre-avvikene»? Jo, ifølge Lin Piao var det de som holdt fast ved Maos linje om å »forene dere for å vinne enda større seire». Likeledes betegnet Lin Piao avvísninga av å velge ham som president som at »høyre kreftene reiste seg».

Mest avslørende for Lin Piao er kanskje at han blant sine punkter »til oppmerksomhet» hadde et punkt kalt »hemmeligholdelsens krigslist». Det viser oss at Lin Piao bevisst drev konspiratorisk

Etter at Chen Po-ta ble grundig kritisert og avslørt følte Lin Piao at timeglasset hans holdt på å renne ut, sjøl om han personlig ikke var blitt åpent kritisert på SK-møtet. Mao Tsetung prøvde personlig å overbevise Lin Piao om at tok feil hele 6 ganger, men til ingen nytte. Tvert imot intensiverte Lin Piao sine planer om å erobre makta, og i mars 1971 satte han sin plan for statskupp og myrde Mao Tsetung, under dekknavnet »skisse for prosjekt 571» (»571» inneholder på kinesisk de samme lydene som »væpnet opprør»).

8. september prøvde Lin Piao å sette planen ut i livet, men den ble avslørt og mislyktes. 13. september tok Lin Piao et fly, og med en mengde viktige papirer og en håndfull følgesvenner prøvde han å flykte til Sovjet. Flyet styrtet imidlertid i Mongolia, og der eksploderte renegaten Lin Piao.

Hvorfor ikke avslørt før?

Mange stiller sikkert det spørsmålet. Hvis det var slik at Lin Piao på et tidlig tidspunkt gjorde feil, hvorfor ble det ikke tatt et oppgjør med ham tidligere? Chou En-lai besvarer dette spørsmålet slik: »For hans del var det en prosess med utvikling og selvavsløring, og for vår del var det også en prosess å lære ham å kjenne». Motsigelser som på et tidspunkt ikke ser spesielt alvorlig ut kan i en annen situasjon bli meget alvorlig, og motsigelser som er små kan i et annet øyeblikk bli skarpe. Derfor kunne også Chou En-lai si om Lin Piao og hans like at de var folk »hvis ærgjerrighet vokste ettersom deres stillinger steg.....»

Ellers er det interessant å notere seg at sjøl om det tok

lang tid for man i vesten fikk informasjon om det som hadde skjedd så betyr det ikke det at det kinesiske folket ble holdt utenfor. Hele Kinas folk ble informert om og diskuterte Lin Piaos kuppforsøk kort tid etter. Dette skjedde på store og små møter over hele Kina. Men for at dette ikke skulle slippe ut til utlandet før det kinesiske folket hadde diskutert det ble ikke skrevet et ord i avisene om kuppforsøket og det ble heller ikke nevnt i radio eller tv. Slik organiserte de sin egen »interne» diskusjon før nyhetene slapp ut.

Kilder: Rapport til KKKs 10. kongress, Chou En-lai. Røde Flagg, teoretisk organ for KKK, nr. 5/74.

Diverse samtaler Rød Ungdoms delegasjon hadde i Kina, med kamerater fra KKK.

PS. Oppfordrer folk med synspunkter eller spørsmål til å skrive inn, slik at vi eventuelt kan få en debatt i RG om denne og andre aktuelle saker i forbindelse med Lin Piao.

Unge høgre 1933: «Hitler, den europeisk sivilisasjons rednings

Klassekampen var skjerpa i tida kring 1919. I. verdskrigen var nett slutt. I Russland hadde arbeidarane teke over makta og danna den fyrste sosialistiske staten i verda. Også i Noreg vart arbeidarrørsla sterkare. Arbeiderpartiet var radikalisert. Nokre år seinare vart det for ei tid med i Komintern. Denne utviklinga skremte borgarskapet. Dei måtte gjere noko for å halde på makta si. Dei ville prøve å få ungdomen over på si side. Derfor starta dei i 1919 Unge Høire. Og frå den tid og heilt fram til i dag har Unge Høgre vore kapitalen sin trufaste tenar.

Unge Høgre og streikekampane i 30-åra.

20- og 30 åra var kriseår. Mange fabrikkar vart nedlagt, fleire bankar raste saman og det vart tvunge gjennom lønsnedslag. Arbeidarklassen førde mange harde og bitre kampar. I 1923 var jernarbeidarane i streik i 8 månader. Men det skulle verte hardare. I 1931 kravde NAF lønsnedslag. Arbeidarane nekta å gå med på det. Omlag 100 000 mann var i konflikt. Mange stader var det kampar mot streikebrytarar.

Unge Høgre var på plass, på kapitalen si side mot arbeidarane. I avisa Unge Høire nr. 7 1931 skreiv dei om streikebrytaren: »Nettopp fordi fagorganisasjonen har gjort streikbryteren til vår politiske

kampfelle, stiller vi oss solidariske med ham.» Det seier mykje om kor arbeidarfiendtelege Unge Høgre er, og også kor reaksjonær streikebrytaren si rolle er, som ein kampfelle for Unge Høgre og kapitalen.

Hitler, NS og borgarkrigen i Spania

I fyrstninga av 30-åra var Hitler i ferd med å kome til makta i Tyskland. Han blåste til kamp mot bolsjevisme og jødar. Dette passa fint for storkapitalen i Tyskland,

(Krupp, I.G. Farben), og dei let han ture fram.

Også Unge Høgre var merksame på Hitler og det han dreiv med. I ein leidarartikkel i avisa Unge Høire frå nr.3, mars 1933 finn vi dette: »Og det er i første rekke en kulturkamp Hitler fører. Og fordi det er Tysklands frigjørelse fra marxismens kvelertak det gjelder, har han rett når han sier at hele Europa bør være ham takknemlig for hva han gjør. Makter han å rense sitt land for den kommunistiske farsott..... så har han sannelig gjort seg fortjent til navnet den europeiske sivilisasjons redningsmann.»

Eit år seinare, då Quisling organiserte Nasjonal Samling gjekk Unge Høgre og Høgre til sterke angrep på NS, ikke fordi dei var facistar, men fordi dei var for radikale!! Dei meinte at NS ikkje var i stand til å føre ein så god kamp mot kommunismen som dei var.

I 1936 prøvde Franco og hans fasciststyrker å styrte den spanske regjeringa. Dette var starten på ein blodig borgarkrig som varte i 3 år. Franco og hans såkalla nasjonalisttropper fekk støtte frå Hitler, Mussolini og – Unge Høgre her heime. Framleis i bladet deira, no frå utanriksnytt i nr. 21 frå november 1936 finn vi dette: »Hvordan det nu går med det, så er

borgerkrigen i Spania uten tvil trådt inn i sitt kritiske stadium. Men hver dag vokser bolsjevikenes innflytelse og virksomhet såvel i Madrid som i Barcelona. Desto viktigere er det for det nasjonale Spania (Franco, vår anm.) å gjøre kort prosess så sant det er mulig, for at også ikke Spania skal bli en rød festning til fremme av bolsjevismens revolusjonære planer.»

Unge Høgre tok etterkvart avstand frå Hitler, noko dei var meir eller mindre tvungne til. Men som vi skal sjå er det

ikkje noko tilfelle at dei støtta han. Det var berre for å redde seg sjølve at dei omsider tok avstand frå han.

NATO

Etter 2. verdenskrig prøvde dei Vest Europeiske landa saman med noko andre, og med USA i spissen å lage noko dei kalla eit forsvarssamarbeid. Det var sjølvaste Sovjet under ledelse av Stalin dei skulle forsvare seg mot.

Øvelsestelegamma som Narve Trædal avslørte for eit år sida syner tydeleg kven Nato eigentleg er retta mot.

»Millionen står bak meg», sa Hitler. Her er den tyske fotografen John Heartfields oppfatning av dette. Unge Høgre hadde sterk sympati for Hitler i begynnelsen av 30-åra.

e mann»

Unge Høgre propaganderte (sjølvst) for at Noreg skulle verte medlem i Nato. Også i dag gjer dei (sjølvst) sitt beste for å bortforklare det som har vorte avslørt i den siste tida.

Unge høgre og Vietnam-krigen

I 60-åra vart det tydelegare og tydelegare at frigjeringsrørslene i Vietnam og dei andre Indo-Kinesiske landa ville drive imperialist-makta USA ut av landa deira. USA har enorme økonomiske interesser i Indo-Kina, noko som gjer at dei ikkje gir opp kampen utan vidare. Sjøl om USA i dag formelt har trukke seg ut av Vietnam, så er det USA som gjer at Quisling regimet i Saigon framleis sit med makta over områder i Sør-Vietnam.

Unge Høgre har spela ei svært reaksjonær rolle i denne saka. Dei har gjennom heile 60-åra konsekvent forsvart USA sine gjerningar i Vietnam. Dei har laga forskjellige organisasjonar som t.d. Komiteen for Syd Øst Asia, for å fremma sin folkefiendlege politikk.

Unge Høyre har alltid stått mot arbeiderklassens interesser, noe de har demonstrert også på 1.mai. Bildet er fra Oslo i år der silkeramp slapp flere røykbomber under møtet.

I dag har dei moderert seg noko. For å gjere seg anstendige kan dei ikkje lenger forsvare USA sine gjerningar. I staden forsvare dei Quisling-regimet i Saigon og går til harde åtak på FNL og Nord Vietnam. Resultatet er det same, dei står på kapitalen og reaksjonen si side mot den folkelege frigjeringa. Men er det noko nytt frå Unge Høgre?

Så kom kampen mot EEC. Det er ikkje nødvendig å skrive så mykje om det. Unge Høgre svikta sjølvst ikkje sin konsekvent reaksjonære bakgrunn. Dei stilte seg på storkapitalen si side og forsvarte den truselen som imperialistmakta EEC er. Dei

NGS

Under EEC-kampen tok Norges Gymnasiastsamband avstand frå EEC og deltok i motstandsarbeidet. Dette tålte ikkje Unge Høgre. Dei gjekk ut av NGS. Men dei gjorde ikkje berre det. Med stor ståhei og god pressedekning starta dei noka dei kalla Gymnasiastenes Fellesorganisasjon. Dette skulle vere eit alternativ til NGS. GFO var ein splittelsesorganisasjon som svekka elevane si kampkraft. Men GFO var dømt til undergang. Den var berre støtta av Unge Høgre og mangla heilt oppslutning. Det tok heller ikkje lang tid før

GFO stille og roleg vart nedlagt.

Unge Høgre i dag

Situasjonen i dag er prega av at venstresida er i framgang. Ungdomen har vorte radikaliserert. Stadig fleire bryr seg om kva som skjer i Noreg og i verda omkring.

Unge Høgre gjer eit forsøk på å få seg sjøl til å sjå folkelege ut. Dei har teke opp slike ting som forurensing, fråflytting av landsbygda og skulepolitikk for å virke »radikale», om ein kan bruke eit slikt ord i samband med Unge Høgre. Men bak frasene deira finn vi den same Unge Høgre som tidlegare. Dei er ennå like reaksjonære. Det einaste dei kan oppnå er å føre ungdommens kamp på villspor. Vi må ikkje la oss lure av dei »folkelege» frasene deira.

bt
nato confidential
ov «firm sand» / nato hemmelig
undergraving
massemøter og demonstrasjoner ved ekstremister i larvik,
bode og tromsø. kommunistiske anti nato løpesedler delt ut i
oslo. intens landsomfattende propaganda kampanje til
støtte for kommunistisk anti nato virksomhet. soldater
inviteres til å støtte fienden.
prioritert
øvelse øvelse øvelse
bt

United States of Capital

Liberty and freedom for all
dette er blitt hundreårig politisk skrål,
et demokratisk alibi
mens makthaverne kryper i hi ...
bak dører i Pentagon og Wall Street,
skjules korrupsjon løgn og svik...

giftbombing terror og napalm
bare godkjent brukt i Vietnam
skal opprettholde den amerikanske økonomi
mens svarte og undertrykte må fortsette å svi
med økte skatter og rasisme
i Guds navn mot kommunisme
dollar, know-how og tidsinnstilte gaver
det blir de undertrykte folks graver

USA, dette tidlige frisinne land,
har utvikla seg til å bli fiende for alle mann
som nekter å godta vold og overproduksjon
mens alle verdens folk
kjemper for en sosial revolusjon.....

så, kamerat, vis ditt hat
mot landet som dreper mennesker
med kapital og granat.....

Svein S. Skien

PORTUGAL

Regjeringa i Portugal har forbudt den venstreorienterte
avisa » Luta Popular ». Redaktøren av avisa ble arrestert i
juni.

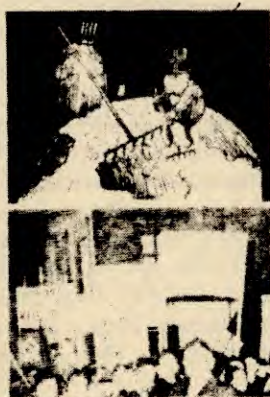
Gruppa bak » Luta Popular » ledet en demonstrasjon
som ble omtalt i tre kveldsaviser i Portugal. Disse tre avi-
sene ble forbudt, men etter kraftige protester ble for-
budet opphevet etter et par dager. I stedet forbudte
regjeringa med det portugisiske » kommunistpartiet » i
spissen den venstreorienterte avisa.

3 M COMP.

Det amerikanske monopol- knuses og gå i splinter hvis
selskapet 3M Company det f.eks. blir kastet stein mot
produserer bl.a. limbånd og dem. Og ganske riktig, ikke
kontorartikler. Men de finner lenge etter at produktet kom
seg stadig nye markeder. Nå ut på markedet, så bestilte
har de startet produksjonen den amerikanske ambassaden
av en 2,5 mm tykk polyester- i Oslo full dekning av
film som skal klistres på vinduene ut mot Drammens-
vinduer for at de ikke skal veien. Bedre føre var

styrk fagbevegelsens kampkraft

Oktober

faglig
studiebook
fra akp(m-l)

ei bok som alle fagorg- anisererte må lese !

AKP(m-l)s faglige studiebook er kommet. Boka er delt inn i
tre deler, den første tar for seg det norske klassesamfunnet. I
denne delen behandles klassene, arbeid og kapital, staten, kriser,
arbeidsløshet, imperialismen og sosialismen.

Andre delen av boka er om tariffoppgjørene, og tredje delen
om den lokale kampen. Til slutt følger studiespørsmål til hvert
enkelt kapittel.

Vi vil anbefale alle fagorganiserte og yrkesskoleelever å lese
og studere denne boka, enten i grupper eller enkeltvis. Studier
av denne typen er nødvendig for å føre en riktig faglig politikk,
og for å møte LO-byråkratiets taktikk i fagforeningene.

Vi spør boka ei lys framtid som kokebok i fagforeningspoli-
tikk på klassekampens grunn.

Boka er på 208 sider i stort format og koster kr. 34,50.

nytt skoleår starter: KJEMP NED GYMNASLOVA BIT FOR BIT!

Den forhatte gymnaslova er vedtatt av «våre folkevalgte» (sjøl om de måtte gi etter på enkelte saker). Nok et eksempel på at Stortinget danser lydig etter oljekapitalens pipe og trækker folkets krav i søla. DNAs oppskrytte underskriftsaksjon for «Enhets-skolen» fikk 780 underskrifter. De kan vel ikke engang ha fått alle byråkratene sine i Oslo med på lista. En underskriftsaksjon blant foreldre på et gymnas i Nord Trøndelag viste ca. 80 % mot lova. Elevmotstanden er enorm.

Vi kan ikke stanse kampen for våre interesser fordi om vi får et såkalt «demokratisk» vedtak tredd ned over hodet. La oss ikke gi dem «ro» i skoleåret 74 - 75!

30-timers uka igjen.

Det nye gymnaset skal tidligst innføres høsten -75. Før det skal KUD og fylkesskolestyrene gjøre en masse forberedelser. Skolene skal få greie på hvilken timeordning de skal ha. Med det lave rammetimetallet Stortinget har vedtatt (108), kan det ikke bli annet enn 30-timers uke. Vi trenger 35-timer og skikkelig valgfrihet. Da må vi presse rammetimetallet opp gjennom kamp for ekstra-bevilgninger over Statsbudsjetttet og fra fylkesskolestyrene. Kravet er 120 ramme timer.

Hvis lova ikke skal innføres før høsten -76, kommer KUD til å prøve seg med gymnas-

lovforberedende tiltak i reformgymnaset, yrkesskolen og kanskje t.o.m. i det vanlige gymnaset. 1. klassene som begynner neste høst kan få diktat om 30-timer. Yrkes-skolen kan få redusert time-tallet sitt.

Skal vi hindre 30-timers uka må vi igjen ta i bruk streik — endags-streiker og langvarige streiker.

Statsbudsjetttet.

kommer i november og blir et oljebudsjett. Staten skal investere stort i oljeutvinning og oljeindustri. Pengene skal de ta fra skolen og helsevesenet. Vi kan vente lusebevilgninger — og det i ei tid da elevtallet skal øke med 5000 pr. år, og det nye gymnaset skal innføres! Reformgymnasene har hatt ca. 20 % mer enn vanlige gymnas. Statsbudsjetttet kan komme til å ha ei øking som ikke engang dekker prisstigninga. Bevilgningene til stipender og nynorsk og samiske lærebøker

kommer langt ned på statens prioriteringsliste. I år må alle utdanningssøkende samle seg til felles kamp mot statsbudsjettet gjennom demonstrasjoner og streiker.

sentraliseringa.

Normerte prøver?

I vinter kommer del 2 av ei innstilling fra en statlig evalueringskomite. Den kan foreslå normerte prøver, sentralt prøvebyrå og nedtrapping av

Fylkesplanene.

Hvert fylke skal vedta en plan for hvordan de skal gjennomføre det nye gymnaset i sitt fylke. Der skal det stå hvor nye skoler skal bygges, hvor mange elever som skal gå der og hvilke skoler som skal nedlegges. Etter press fra elevene har Stortinget vedtatt at det ikke skal være mer enn 450 elever i et nytt gymnas. Men mange fylker har allerede planlagt skoler med 750 og 1000 elever (F.eks. Fossum i Oslo, Elverum, Tønsberg og Ås) Kravet blir at ingen skoler skal ha mer enn 450 elever og at ingen skoler skal nedlegges. Elever og lærere i hvert fylke må sammen med fagforeninger ta opp kraftige protester mot skole-

eksamen. Alt dette er saker som elevene bittært har kjempet imot. Innstillinga må diskuteres på alle skoler og allmannamøtene må forplikte seg til boikott av normerte prøver under alle slags dekknavn.

Vi har et ganske hardt år foran oss. Skal vi hindre staten og sosialdemokratene i å forverre skolehverdagen, må vi ruste oss godt til kamp. Den første tida må brukes til studier av statens planer og diskusjoner i klasser, basisgrupper og elevråd/allmannamøter. Særlig er det viktig å fortelle de nye 1. klassingene om hva som skjedde i fjor osv. Vi må bli enige om de viktigste krava og aksjonsformene. Samtidig må vi styrke NGS og YLI på hver enkelt skole og på fylkesplan.

SV på tinget var ett av de få partiene som gikk mot loven. Men i løpet av kampen avslørte de til dels grove feil i politikken.

Vi tar opp disse feilene fordi det er mange som ikke veit om dem. Dessuten syns vi at de er gode eksempler på hva opportunisten gjør når de kommer i parlamentet;

SV på tinget: Farlig vakling om enkle

30-timers uka.

Elevenes og lærernes konsekvente nei til 30-timers uka fikk svak gjenklang på Lovebakken. Etter Lektorlagets avtale med KUD om «valgfrihet» mellom 30 og 35 timer sto det i Kirke- og Undervisningskomiteens innstilling til Statsbudsjettet: «Komiteens medlem Hauglin vil peke på at denne avtalen ikke skaper

den nødvendige avklaring av situasjonen. Dette medlem vil understreke det uheldige i at NGS ikke ble tatt med på forhandlingene i likhet med Norsk Lektorlag.» Så foreslår SV 2 millioner (i tillegg til Kirke- og Undervisningskomiteens 2) til styrkingstiltak for å kunne gjennomføre «valgfriheten». Hvor blir det av støtten til elevenes krav?

Hvorfor går ikke Hauglin konsekvent imot 30-timers uka og foreslår bevilgninger som kan gi elevene 35 og 36 timer slik de ville ha det?

På galleriet var det fullt av elever. Noen tok fram en transparent der det sto: «Nei til 30-timers uka!» Aksjonen ble ikke mottatt med begeistring i SVs stortingsgruppe eller blant ledende SVUere. «Dere ødela SVs arbeid på tinget!», var deres kommentar.

Gymnasloven.

SV krevde at loven skulle trekkes tilbake og *omarbeides*. Går det an å *omarbeide* en tvers igjennom råtten lov?

SV sa klart i fra at fagutdanninga ville bli undergravd og at yrkesskoleelevene ville bli hardt rammet av loven. Dette er bra. Men Hauglins innlegg hadde undertoner av at det var *gymnas*et, som hindret en sterk utbygging av yrkesutdanninga. «Lovforslaget innebærer en rasing av yrkesutdanninga på det teoretiske gymnasets premisser.» (Elev -70) Nei, Hauglin! Det er på *monopolkapitalens* og *DNA*s premisser. Videre snakket han om gymnasistene som fikk ekstra timer til elevrådsarbeid, uten å ta skikkelig opp at loven rammer gymnasiaster og lektorer i

aller høyeste grad. Dette kan tjene til å splitte yrkesskoleelever og gymnasiaster – noe DNA nettopp prøvde med sin hets om at gymnasistenes interessekamp er reaksjonær og retter seg mot yrkesskoleelevene.

Den groveste feilen er imidlertid at DNA ikke brennmerkes. Hauglin i innlegget sitt under gymnaslovedebatten: «Jeg synes også det er grunn til å markere at Arbeiderpartiet og SV står sammen mot de borgerlige partiene med forslaget om at det skal være arbeiderflertall i yrkesutvalgene og med kravet om at den borgerlige dominans i lærebøkene skal balanseres med alternative framstillinger. Her blir det sannelig litt å gjøre for Pax-forlag! «Når skal SVs stortingsgruppe forstå at *DNA* er et borgerlig parti? Har ikke kamper om gymnasloven vist det? Eller er det sånn at DNA egentlig har den sosialistiske politikken om enhetsskolen helt i orden – bare at de er gjerrige på pengene. SV har ikke grepet at DNA's «sosialistiske» offensiv for den såkalte «Enhets-skolen» er et storslagent skuespill som skal få ærlige arbeidere til å svelge gymnasloven. Det er ikke en tiddel virkelig sosialisme i DNA's preik – uansett hvor rødt det kan se

ut.

Redd for å bli isolert?

SV prøver hele tida å komme med »realistiske» forslag. Da Statsbudsjettet var opp i fjor høst fremmet SV forslag om stipender til de utdanningssøkende som riktignok var høyere enn regjeringas, men som lå under det alle utdanningssøkende hadde stilt som minimumskrav. Grunn: SV hadde foreslått nedskjæringer på 800 millioner på forsvarsbudsjettet. Dette skulle fordeles til for-

krav

skjellige formål — . KUD fikk 35 millioner og da var det umulig å få »nok» til stipendene. Med en slik politikk ender man i en håpløs sosialdemokratisk hengemyr.

Hvis man så skal ta sjølkritikk holder det i hvert fall ikke å gjøre det slik som Otto Hauglin gjør det i Praxis nr.3 »Vi gjorde nok ingen fullgod jobb, men det er vanskelig å si hvordan vi ellers skulle ha arbeidet. Tidsfristene rammet oss sterkt, vi hadde bare tida 9 - 26. november å gjøre jobben på, dette gjaldt hele statsbudsjettet. Dessuten hadde vi på det tidspunkt for dårlig utbygd kontakt med SVs utenomparlamentariske organ. Som eksempel kan jeg nevne at vi ikke var oppmerksomme på SVs valglofter om studiestipender. Men det er et generelt problem hvordan vi gjennom Stortinget skal følge opp gode massekrav. Hvis man skulle legge sammen alle krav fra interesseorganisasjonene, ville utgiftsrammene gå i taket som en champagnekork.»

DNA's gymnaslov, i pakt med storfinansens ønsker

som ekspedisjonssjef Kåre Tronamo i KUD: »Hovedoppgaven.... er å innrette undervisninga i skolene og på arbeidsplassene slik at den best mulig tjener næringslivet». Eller hva synes dere om denne uttalelsen: »Når vi vil skape en skole som best mulig tjener næringslivet er den første forutsetning at vi vet hva næringslivet venter og krever av skolens».

Stort klarere kan det vel ikke sies. Arbeiderpartiets målsetting er rett og slett å legge forholda best mulig til rette for kapitalen.

Men kan ikke kapitalen og folket ha samme interesser, spør noen. Nei, eksempler fra skolelova viser oss at dette ikke er tilfelle.

— Kapitalen tjener på sentralisering av skolevesenet og avfolkning av landsbygda.

— Næringslivet vil ha normerte prøver slik at de kan plukke ut den beste arbeidskrafta billigst mulig, og vrake resten.

— Monopolene vil ha en skole med kurser slik at folk raskt kan omskoleres etter monopolenes behov. Nettopp nå trengs det nesten 100.000 folk inn i oljesektoren som tas fra andre yrker. Kapitalens profittinteresser står direkte mot folkets interesser, og Arbeiderpartiet står støtt og sikkert på kapitalkreftenes side mot folket.

Andre eksempler kan være vel så illustrerende.

— I EEC-saka sto ledelsen i AP sammen med monopol-

kapitalen i kravet om å få oss med i EEC. Folket sa NEI.

— AP sto skulder ved skulder med Høyre for å få Norge med i imperialistalliansen NATO.

— Kapitalistene får mer profitt ved å presse arbeidsfolks lønninger ned, og LO-pampene er glimrende medspillere til dette ved å stille så lave lønnskrav at det fører til lavere reallønn for arbeidsfolk.

Alt dette viser at AP såvel i skolespørsmålet som i andre viktige saker står konsekvent på kapitalens side.

Når AP kommer med den nye skolelova så er det fordi de har gjort akkurat som de sjøl sier, nemlig de »vet» at næringslivet venter og krever av skolens, og skolelova serveres av en AP-tjener i uskyldshvit frakk og lydig blikk, og den serveres på sølvfat — til kapitalen.

skolen – et tveeggga sverd

Mange går rundt med en forestilling om at hendelser i samfunnet og naturen skjer uavhengig av hverandre, at nyskaping-er forekommer bare fordi det finnes kloke hoder osv.

Forfatterne av det kommunistiske manifest, Marx og Engels, viste oss at virkeligheten er annerledes. De hevdet at ingenting som skjer hverken i samfunnet eller naturen kan sees isolert, men at hendelsene er avhengige av hverandre.

Det samme gjelder skolen. Skolen har vært forskjellig til forskjellige tider. Skolens utvikling og innhold bestemmes av klassekampen og av hvor langt produksjonen og teknologien har utvikla seg.

Kirken var den første institusjonen som starta organisert undervisning i Norge. Dette første forsøket på «skole» var sjølsagt ikke noe en eller annen prest eller biskop fant på ut fra sitt eget kloke hode. Nei, dette «påfunnet» var et nødvendig resultat av endringer i samfunnet. I tida fra reformasjonen i 1536 fram til konfirmasjonen blei innført 200 år seinere, var det mange bondeopprør i Norge. Det er ikke så godt å lese seg til hvilke krav de norske jordarbeiderne stilte i den borgerlige historia vi pugger på skolen. Men vi vet at det var krav som retta seg mot danskene og storgodseierne og for at bøndene skulle eie jorda sjøl. Som de tyske bøndene på samme tida sa det: «Kan dere peke på hvor i bibelen det står at kirken og godseierne skal eie jord og vi skal arbeide for dem?»

De mektige herrer for fire hundre år siden var ikke dummere en de mektige i dag. Kristendommens «vend det andre kinnet til» – ideologi var som støpt for deres hensikter – nemlig fortsatt undertrykkelse og utbytting av de fattige jordarbeiderne. Tenk å få folk til å tro at de ble straffa etter døden hvis de ikke ydmykt underordna seg mens de levde på jorda! Men godseierne måtte ha sine med-

hjelpere. Og her kommer skolen inn i bildet – hvordan skulle folk styrkes i troen på Jesus og dommedag om det ikke fantes folk som kunne lære dem det? For godseierne var saken klar: Noen måtte lære å lese for å preike passivitet og underkastelse til de undertrykte.

Hvorfor fantes det så ingen skole for dette? De materielle forholda folk levde under krevde ikke at folk kunne lese og skrive. Hva skulle en leilending med denslags, han lærte fort nok å grave i jorda uten å ha bøker til hjelp.

Ettersom samfunnet utvikla seg og blei mer komplisert, blei krava til folks kunnskaper høyere. Den store forandringa kom med framveksten av storindustrien. For at arbeiderne skulle klare jobben sin, måtte de tilegne seg de mest elementære allmenn-

kunnskaper. Bare tenk hvilke vanskeligheter en som i dag ikke kan skrive navnet sitt eller ta i mot skriftlige beskjeder møter hver eneste dag. Han ville rett og slett ikke kunne gjøre jobben skikkelig, og dermed ville heller ikke kapitalistene tjene penger.

Dette er hovedgrunnen til at obligatorisk 7-årig folkeskole blei innført i Norge i 1889. Med storindustri hadde samfunnet kommet opp på et høyere utviklingstrinn, store mengder arbeidere ble tvunget inn i et nytt levesett, og krava til deres kunnskaper ble tilsvarende høyere. For at utviklinga av industrien skulle fortsette hadde kapitalistene bare en mulighet: Lese- og skrivekunsten som for hadde vært forbeholdt overklassen, måtte nå bli noe som folket mestra. Men kapitalistene sto her overfor et dilemma som de aldri vil komme ut av: «Hva om arbeiderne bruker sine kunnskaper mot oss?» Men kapitalistene var tvunget til å ta denne sjansen, hvis ikke ville utviklinga i industrien ha stoppa opp, og stagnasjon er uforenlig med kapitalistenes hunger etter stadig mer profit.

Hva gjør så kapitalistene for å prøve å hindre at arbeiderne bruker sine kunnskaper mot dem? Skolebøkene er skrevet av folk som ser på det kapitalistiske samfunnet som det ideelle. Indoktrineringa foregår i alle fag, kanskje mest

tydelig i historia. De borgerlige historiebøkene framstiller historia som kongenes og keiserens historie. Med unnatak av prinser og prinsesser skulle en ikke tru at noen av oss hadde forfedre. Det eneste vi lærer på skolen som tyder på at også arbeidere har forfedre er i kapitlene om fødsel i biologi, om egg – og sædceller osv. for kongene kan da ikke ha vært med på oss alle?

Kapitalistene gjør altså sitt for å styre utviklinga inn i baner som passer dem. Hva gjør så arbeiderklassen? Her er vi inne på det andre forholdet som bestemmer skolens utvikling og innhold, nemlig klassekampen. Det forholdsvis høye nivået på allmennutdanninga i Norge er ikke bare et resultat av at produksjonen er utvikla og komplisert. Den styrken den organiserte arbeiderklassen

utvikler seg i takt med endringer i produksjonen. Det som karakteriserer næringslivet i Norge i dag er for det første at de kapitalistiske enhetene blir stadig større, monopolene styrker sin makt. Et annet karakteristisk trekk er stor ommlegging i produksjonen – olja er i ferd med å bli et virkelig eventyr, for monopolene. Kapital trekkes ut av mindre profittegivende industrier som f.eks. tekstil, og investeres i olje. Av di 10 milliarder kroner som skal investeres i bergverk, skal over halvparten inn i olja. Samtidig – dette er ikke et eventyr som vil vare evig, store ommlegginger i industrien vil komme i framtida også.

Kapitalen trenger et skole-system som passer til de sterke tendenser i det norske næringslivet nemlig sentraliseringa, og det at folk kom-

har kasta inn for å heve allmennutdanninga og sine egne barns viten, har vært av stor betydning for hvordan skolen har blitt forma i Norge. Bl.a. så var kravet om 7-årig folkeskole fremma med stor styrke av arbeiderbevegelsen i Norge.

Det vi har sagt hittil kan lære oss en god del om det som foregår i dag. Nå står en ny stor skolereform for døra, ett nytt gymnas skal utformes. Når vi skal analysere hvorfor endringa kommer akkurat nå, må vi igjen se på samfunnet som helhet. Vi har sett for at skolesystemet

mer til å måtte skifte yrke flere ganger i løpet av livet sitt.

Og det «sosialistiske» Arbeiderpartiet har tatt på seg den ærefulle oppgaven å utforme dette skolesystemet, en oppgave som de har løst bra – for kapitalistene.

politisk forfølgelse

En elev ved Sogndal gymnas strøyk i 1. gym i år. Han hadde to enere, men lå ellers bra an. Til vanlig pleier elever som stryker få lov til å gå om igjen. Denne eleven hadde til og med mer enn nok poeng fra ungdomsskolen til å bli tatt inn igjen, dersom han hadde fått lov til å bli vurdert på linje med de nye søkerne som kom fra ungdomsskolen i år.

Dette skjedde ikke. Eleven var kjent som en av dem som stilte seg i spissen for interessekampen på gymnasiet, som en progressiv. Lærerrådet »tilrådde» han ikke å gå året om igjen. Han fikk ingen videre begrunnelse. Dette kunne de gjøre etter reglene fra KUD i dag: »Lærerrådet gir ved avslutningen av skoleåret uttalelse om en elev i 1. klasse av realskole eller gymnas som

ikke ble flyttet opp, er s k i k k e t til å tas inn for annen gang. (§ 110 oppflytting)

Eleven meldte da sjølsagt fra at han likevel ønsket å fortsette på skolen. Etter en tid fikk han brev fra rektor kollegiet i Sogn og Fjordane som egentlig slett ikke hadde noe med saka å gjøre. De hadde støttet opp om lærerrådets tilråding. Heller ikke de ga noen begrunnelse.

For det første er KUDs lov et grovt overtramp mot elevenes demokratiske rettigheter. Ingen 1.-klassing må bli sparket fra skolen fordi lærerrådet ikke finner han/henne »skikket»! For det andre er denne saka et stygt eksempel på forfølgelse av de progressive elevene på denne skolen.

Eleven kommer til å anke saka.

INTERVJU MED FORMANNEN I RØD UNGDOM I SVERIGE, RONNY SCHUELER :

skolen i Sverige er at t.o.m. kapitalen

— Hvorfor ble Rød Ungdom i Sverige stifta, Ronny Schueler?

— Rød Ungdom ble stifta fordi det ikke fantes noen revolusjonær masseorganisasjon for ungdom i Sverige fra før av. Før vi satte i gang fantes bare ungdomsforbundet til VPK, nemlig KU og SKU(m-l), ungdomsforbundet til KFML(r). VPK og KU i Sverige står stort sett for den samme politikken som NKP og KU i Norge, KFML(r) og SKU(m-l) tilsvarende Hovden-gruppa i Norge. Kort kan en vel si at på hver sin måte avviker både KU og SKU(m-l) sterkt fra det vi mener et revolusjonært ungdomsforbund skal være.

KU er i likhet med i Norge en Sovjetvennlig organisasjon, og en organisasjon som på tross av at de har en del medlemmer, ikke på noen måte har vært i stand til å mobilisere ungdommen til kamp, men bare har vært en støtteorganisasjon for VPK i valg.

SKU(m-l) er en venstre-

opportunistisk organisasjon. De kaller seg kommunister, men i virkeligheten fører de en politikk som bryter med de fleste kommunistiske

prinsipper. De har splitta kampen overalt der de har dukka opp, både i militæret, på arbeidsplassene og f.eks. i Svensk-Kinesiske vennskaps-

sambandet. Sekterismen deres førte dem ut i ei organisasjonskrise som de nå prøver å rette opp med »sjølkritikk». Det sies en del bra i denne

Helge Øgrim og Ronny Schueler.

FELLESUTTALELSE MELLOM RØD UNGDOM, SVERIGE OG RØD UNGDOM, NORGE :

MOT BEGGE SUPER —

Fellesuttalelse Rød Ungdom Sverige/Rød Ungdom Norge

● På et fellesmøte mellom Rød Ungdom, Sverige og Rød Ungdom, Norge 6 – 7 juli ble den internasjonale situasjonen, ungdommens kamp i de to landene og våre organisasjoners arbeid for å styrke den revolusjonære ungdomsbevegelsen diskutert. Møtet vedtok følgende fellesuttalelse:

● Den progressive ungdommen i Norden har i mange år gjort en stor innsats

i den anti-imperialistiske kampen. I dag kjennetegnes verdenssituasjonen av store forandringer. De to supermaktene USA og Sovjet konkurrerer om verdensherredømmet og samarbeider samtidig mot den tredje verdens folk. De to supermaktene truer alle folks frihet og selvstendighet, til og med de nordiske folkene, og deres opprustning øker krigsfaren. Samtidig dannes en enhetlig bevegelse i den tredje verden mot supermaktens kontroll og utplyndring av folkene.

● For Rød Ungdom Sverige og Rød Ungdom Norge — liksom for enhver anti-

imperialist — er det i denne situasjonen en nødvendig oppgave å reise kampen mot begge de to supermaktene og bygge en bred solidaritetsbevegelse for de undertrykte folkenes kamp mot imperialismen.

● I dag kan ingen sosialist stå nøytral til Sovjetunionens nye rolle i verden. Den revolusjonære ungdommen hevder at Sovjet av i dag ikke har noen ting til felles med det sosialistiske samfunnet vi kjemper for, men tvert om har blitt en rovgriks imperial-

istmakt. Samtidig forsøker Sovjetlederne ideologisk å avvæpne arbeidere og undertrykte i alle land gjennom sin teori om »fredelig overgang til sosialismen». I de nordiske landene finnes organisasjoner som villig sprer de sovjetiske teoriene blant ungdommen og som påstår at Sovjet er et sosialistisk land. Dette er uforenlig med ungdommens anti-imperialistiske kamp — som må rette seg mot begge de to supermaktene — og utviklingen av en virkelig revolusjonær ungdomsbevegelse.

● Både i Norge og Sverige lever ungdommen under

så dårlig klager»

sjølkritikken, men den tar ikke noe virkelig oppgjør med feila. Det ser forresten ut til at de har vanskeligheter med denne sjølkritikken, organisasjonen er splitta innad, og vi ser dem nesten ikke på gata med aviser osv. lengre.

I denne situasjonen var det klart at Rød Ungdom fylte et behov. For det første fantes det ingen organisasjon blant ungdommen med en riktig revolusjonær politikk, og heller ingen som satte seg som mål å masseorganisere ungdommen på et virkelig revolusjonært grunnlag.

– Hvordan har Rød Ungdom utvikla seg i det året som har gått?

– Vi synes det har gått fort fram, allerede nå har vi lag på over 60 steder i hele Sverige. Vi har fått godt fotfeste blant unge arbeidere, f.eks. i grafisk i Stockholm. Men det er store oppgaver å ta fatt på. Elevene i Sverige har ingen brukbar organisasjon for gymnasiastene, og vi har heller ikke noe tilsvarende YLI i Norge. – I Norge sies det ofte at det

som skjer på skolefronten i Sverige kommer til Norge ca. 5 år etterpå. I Sverige har dere ei tid hatt ett liknende skolesystem som det som nå blir innført i Norge. Kan du si litt om situasjonen i skolen i Sverige?

– Som i Norge har sosialdemokratenes skolepolitikk ført til forverring av undervisningstilbudet. Gjennom rasjonalisering og omlegging av innholdet i undervisninga har skolen i Sverige nå blitt så dårlig at til og med kapitalistene synes det er for dårlig. De sier at elevene ikke kan noe når de kommer ut av skolen, og enkelte bedrifter snakker nå om å opprette egne bedriftsskoler for å gi fagopplæring.

Det er vanlig med skoler med ca. 1500 elever, men det finnes skoler med helt opp til 3000. Yrkesopplæringa og det tidligere gymnaset er slått sammen til en skole.

– Rød Ungdom i Norge er jo ungdomsforbundet til AKP (m-l). Hva er deres forhold til SKP?

– Vi er ikke SKPs ung-

reaksjonære for-falsket 756 navn

(Rødluan, Sverige) Gjennom å forfalske 756 navn og stifte minst 15 falske grunnorganisasjoner, har de svenske ungdommeratene (MSU – parallellen til Unge Høyre i Norge) klart å kuppe elevorganisasjonen SECO. SECO er en slags parallell til NGS i Norge, men bygger på individuelt medlemskap i stedet for at hele skoler er medlem.

Det finnes bevis for at de falske medlemskortene er laga av bl.a. sekretæren i SECO, en ledende ungdommerat. Ikke bare har hun forfalsket medlemskort, men har også vært den som har sittet på kontoret og godkjent de nye medlemmene!

SECO sier sjøl at de har nesten 50 000 medlemmer, men det virkelige tallet ligger kanskje på 15 000. SECO bløffer med tallene for å få bidrag fra staten. Og hva brukes disse pengene til? Jo, f.eks. har en av pampene i SECO brukt 1300 sv. kr. på en av Stockholms luksusrestauranter på en kveld. Pengene ble bokført som «konferanse». Til landsmøtet i SECO 1972, ankom den samme pampen i en leid Cadillac på SECOs regning.

Men det er ikke noe å gråte over, sier Rødluan, SECO har aldri vært og kommer aldri til å bli noen organisasjon for å forsvare elevenes rettigheter.

domsforbund, vi er en uavhengig revolusjonær masseorganisasjon. Men vi støtta SKP i valget, og vi er enige med SKP i viktige saker som deres internasjonale analyse, holdninga til revolusjonen i Sverige og enhetsfrontarbeidet. Dessuten organiserer vi i likhet med SKP studier i marxismens klassikere, og bruker dette som ledertråd for vår politikk.

– Hvilke planer har dere for det videre arbeidet?

– Fram til vårt neste landsmøte som skal være i begynnelsen av neste år, skal vi fortsette å utvikle arbeidet på skolene og arbeidsplassene. Dessuten holder vi på med å utarbeide en ny studiesirkel som skal brukes i rekrutteringa ved siden av å spre avisa vår, «Rødluan».

MAKTENE !

harde forhold. Spesielt hardt utnyttet de unge arbeiderne som ofte har lønner som det knapt går an å leve på. Den borgerlige staten, under sosialdemokratenes ledelse, retter stadig nye angrep mot ungdommens sosiale og økonomiske situasjon.

● Men ungdommen har reist kampen for sine interesser. F.eks. har elevene i Norge streiket mot forverring av undervisninga, og i Sverige har en omfattende bevegelse vokst fram for en fritid uten-

for profittinteressene og for en progressiv musikk.

● Rød Ungdom Sverige og Rød Ungdom Norge arbeider begge for å styrke og utvikle ungdommens interessekamp og samtidig forene denne kamp med kampen for et nytt sosialistisk samfunn.

● Rød Ungdom Sverige og Rød Ungdom Norge arbeider begge for å bli revolusjonære masseorganisasjoner for ungdommen. Det betyr å reise ungdomsmassene til kamp for

sine interesser, propagandere de marxist-leninistiske ideene samt organisere all revolusjonær innstilt ungdom i våre organisasjoner under arbeiderungdommens ledelse.

● I kampen for sosialismen er våre organisasjoner en del av den internasjonale kommunistiske bevegelsen. Vi ser den kinesiske og albanske ungdommen som forbilder og bevis på hvordan ungdommen kan gjøre store innsatser i kampen for å styrte kapitalismen og slå vakt om sosialismen mot alle forsøk på å skru klokka tilbake.

● Gjennom de kameratslige forbindelsene mellom Rød

Ungdom Sverige og Rød Ungdom Norge vil vi lære av hverandres erfaringer og sammen forsvare den marxist-leninistiske teorien mot all opportuniste og bidra til å forene den norske og den svenske ungdommen mot all imperialisme og reaksjon. Stockholm 7/7 1974

Rød Ungdom, Sverige
Centralstyrelsens
Verkstellende utskott

Rød Ungdom, Norge
Sentralstyrets
Arbeidsutvalg

olje eventyret, ikke noe folkeeventyr

Olja betyr at det eventyret begynner for folk i Norge, påstår regjeringa. Den sier »at en i første rekke må benytte de mulighetene til å utvikle et kvalitativt bedre samfunn.» Oljefunnene i Nordsjøen kunne ha gitt oss et bedre samfunn. En regner med at det er 1 - 2 milliarder tonn olje og 1 - 2000 milliarder m³ gass. Norge bruker ca. 6 millioner tonn olje pr. år, og nesten ikke gass. Med et moderat utvinningstempo og en politikk som er innretta på folkets behov, kunne funnene ha dekket vårt eget energibehov i flere hundre år, og gitt betydlige inntekter som kunne brukes til utbygging av jordbruket, utbygging av helsevesen og barnehager, senking av skatten, bygging av ungdomshus osv.

Tar vi vekk de fine orda om et bedre samfunn som regjeringa kommer med, står den bitre virkelighet igjen: Det som kunne betydd bedre forhold for oss vanlige folk, ønsker de å gjøre til et eventyr for monopolkapitalen og et mareritt for oss. For monopolkapitalen betyr det at de raskt kan skaffe seg enorme fortjenester. For oss betyr det rasering av arbeidsplasser, sentralisering, forurensing, mer avhengighet av utlandet osv. Vi skal si litt om virkningene av regjeringens politikk her.

— Raskt utvinningstempo. Regjeringa går inn for å tømme nordsjøressursene på 40 år. Det tilfredsstillende monopolkapitalens ønsker om stor og rask fortjeneste. Dette vil føre til alle de tiltakene som vi tar opp nedenfor. Vårt krav må derfor være: Langsom utvinning av olja.

— Sentralisering og rasering av utkantstrøka. For å utvinne olja så raskt, må det mye arbeidskraft til i utvinningsbransjen, bygg-anlegg og i servicenæringer. Regjeringens egne tall sier at

fram til 1980 skal 30 000 miste arbeidet i jordbruket, 60 - 80 000 miste arbeidet i konkurranseutsatte næringer (næringer som er utsatt for utenlands konkurranse som f.eks. konfeksjon, næringsmiddel- og møbelindustrien — mye småindustri og industri i utkantstrøk.) I tillegg kommer at minst 50 000 må skifte arbeidsplass innfor samme yrke (f.eks. fra byggevirksomhet i Nordland til Stavanger) Folk må flytte vekk fra hjemstedene og inn i store oljesentra som vil gi store sosiale problemer, høye husleier, hardere arbeidstempo osv. For oss som er unge betyr det bl.a. at det blir enda vanskeligere å få jobb på hjemstedet, og at skolene i utkantstrøka blir nedlagt.

— Mindre sjølberging. Raseringa av jordbruket og småindustri vil føre til at vi må importere enda mer mat og forbruksartikler fra utlandet. Utenlandske monopoler vil bestemme priser og kvalitet. Det er ille nok i dag, men i krisetider og krigssituasjoner vil det være katastrofalt. Vårt krav må være at olja og

oljeinntektene skal brukes til å gjøre Norge mer sjølberga og mindre avhengig av utenlandske monopoler.

Regjeringas politikk for utvinning og ilandføring vil også knytte oss nærmere til utenlandsk imperialisme. Det er de store internasjonale selskapene som fullstendig dominerer utvinninga. STATOIL fungerer bare som en hjelper til den private kapitalen. Mye av olja og gassen skal i følge planene ilandføres i England og Tyskland. Igjen et eksempel på hvordan regjeringa tjener storkapitalen. Norge skal selge billig råolje og kjøpe dyre ferdigvarer. Vårt krav er: Full nasjonalisering av hele oljesektoren. All olje og gass skal ilandføres i Norge.

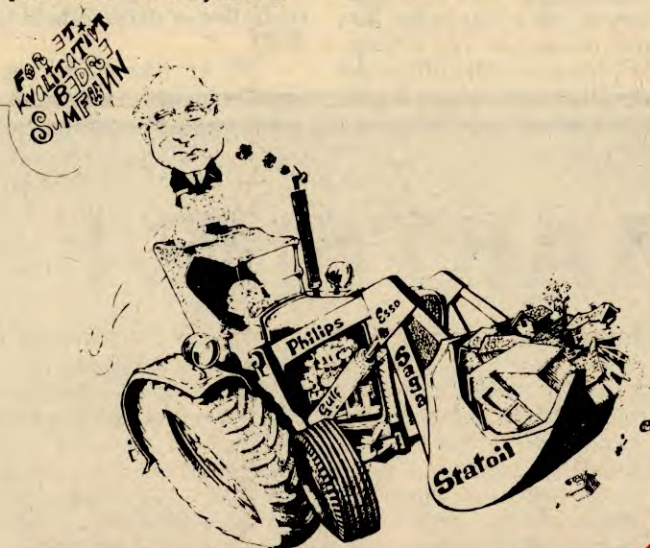
— Norsk imperialisme styrkes.

Regjeringa legger opp til at 6 milliarder kroner skal investeres i utlandet hvert år, — det er nesten like stor kapital-eksport som Vest-Tyskland.

Denne kapitalen skal investeres slik at den gir størst mulig fortjeneste. Kort og greit betyr det størst mulig utbytting av arbeidere i u-land og andre land der staten kaster inn oljemilliardene. Ungdommen har stolte tradisjoner i kampen mot imperialismen. Over hele verden slåss ungdommen mot USA-imperialismen og den sovjetiske sosialimperialismen. Vi må gå i spissen for å slåss mot den norske statsimperialismen.

Kampen mot regjeringas folkefiendtlige oljepolitikk kommer til å bli lang og hard. Det første vi må gjøre, er å avsløre regjeringas og storkapitalens vakre prat. Vi må ta av sukkerkuløren på pillene de gir folk, og vise at det er gift inni.

Tallmaterialet og fakta om regjeringens politikk er hentet fra Stortingsmelding nr. 25 og nr 30 1973 - 74.

Røde Garde

Avisa til RØD UNGDOM

Postboks 2046
Grünerløkka
OSLO 5

Trykt i offset
hos a/s Duplotrykk,
Oslo 1974

adresse: